

τι αύτοῖς ἔμφανίζεται. Γινώσκουσι καλῶς, ὅτι αἱ μεγάλαι νευρώσεις τῆς τε ὑπερίχεις καὶ τῆς νευροπαθείας δύνανται νὰ προκαλέσωσιν οὐχὶ σπανίων τοιαύτην κατάστασιν παρὰ τε ἀνδρῶν καὶ παρὰ γυναιξί. Σήμερον ἐν συγκαλοῦνται πλέον μεγάλα ιατρικά συμβούλια, ἀλλ᾽ ἐν ὑπομονῇ ἀναμένεται τὸ τέλος τῆς σπασμοδικῆς προσθολῆς.

Οὐχὶ σπανίως ὄντος παρουσιάζεται τοιαύτην ὑπνωσίην ὑπὲ τοιαύτην τινὰ μορφήν, ὥστε προσομοιάζει πρὸς τὸν φυσικὸν μᾶλλον ὑπνον ἢ πρὸς σπασμωδικὸν ἀποτέλεσμα. Αἱ τοιαῦται περιπτώσεις εἰναι αἱ καλούμεναι αὐτοῦπνωσίες. Ὁ νευροπαθὴς κοιμᾶται τὴν ἡμέραν καὶ εἰκοσάκις ἔτι, εὐκόλως ὅμως ἔρυθρον ἔργεται μόνος μετὰ 20 ή 30 λεπτῶν.

Ἄλλ᾽ ὑπάρχουσι καὶ δεινότεραι προσθολαὶ τοῦ ὑπνου, διαρκοῦσαι συγχάκις ἐπὶ ἔθομάδας καὶ μῆνας ὅλους, ἀποτελοῦσαι δὲ ἀντικείμενον πλείστων ὄστων θεωρίων, πολλῶν αὐτῶν ἔγγονομένων ὑπὲ τοῦ ἀπλοῦ λαοῦ συγχάκις ὡς φαινομενικοῦ θανάτου. Συνήθως τὶς τὴν ὑπνον προσθολὴν προκαλοῦν εἰναι ἔγκεφαλικαὶ διαταράξεις. Τοῦτο ἔγίνωσκον καὶ αὐτοὶ οἱ κλασικοὶ καὶ ἐν αὐτῷ δὲ τῇ Αἰνειάδι (Βιβλ. 5. στ. 853) ἀναγνώσκομεν ὅτι δὲ πηδαλιούχος ἀνοικτοὶ τοῖς ὅμμασιν ἀπεκοιμήθη, ὅτι δὲ τοῦ πονίματος ἥρως ἀργηρήθη αὐτῷ τὰς δύσυνηρὰς περιπλανήσεις αἴτοι.

Κατὰ συνέπειαν ὡς ἀποτέλεσμα τῶν ἡμετέρων παρατηρήσεων καταλήγουμε εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι δὲ νευρικὸς διαρκῆς ὑπνος δὲν εἶναι ἀνεξάρτητον νόσημα, ἀλλ᾽ ἀπλῶς μερικὸν φαινόμενον μιᾶς τινὸς μεγάλης νευροπαθείας. Μέγρι τούτο εἰχομεν ὡς ὄψιν κυρίως τὰ ὑπτερικὰ νοσήματα καὶ τὶς νευρασθενείαν, ἀλλ᾽ ὑπνωσίς ἐπίρχεται καὶ κατὰ τὴν ἐπιληφίαν. Γινώσκουμεν π. χ. ὅτι δὲ συνήθης ἐπιληπτικής σπασμὸς καταλήγει συγχάκις εἰς ὑπνον ἐπὶ ὥραν ὅλην διαρκοῦντα. Παρὰ πολλοῖς ἀσθενεσίν ἀποτελεῖ τοῦτο φαινόμενον κοπωσεως ἐνῶ παρ᾽ ἄλλοις δύναται νὰ προσομοιάσῃ πρὸς τὴν προσθολὴν σπασμοῦ. Συμβαίνει γάλιστα εἰ καὶ σπανιώτερον ἢ ὑπὲ τοῦ ὑπνου προσθολὴν ἢ ἀντικαταστήσῃ τὴν τῶν σπασμῶν· οἱ ἀσθενεῖς ἀποκάμνουσιν, ὑποπίπουσιν, εἰς βαθὺν ὑπνον καὶ οἱ ἵατροι καταπολεμοῦσι τοῦτο ὡς προσθολὴν δύνασιν. Ὅτι τοῦτο οὕτως ἔχει ἀποδείκνυται ὑπὲ τῆς θεραπευτικῆς ἐπιτυχίας, διότι τὰ τοῦ σπασμῶν καταπολεμοῦντα φάρμακα καὶ ἐπὶ τῆς τοῦ ὑπνου προσθολῆς εὐνοϊκὴν ἔξαστοσιν ἐπιρροήν. Αἱ δὲ τῆς ἐπιληφίας προκαλούμεναι ὅμως ὑπνώσεις διαρκοῦσιν ὀλιγάτερον τῶν καθαρῶν; νέυρικῶν.

Ἐν τέλει ὁπεῖλα νὰ ποιήσωμει μνεῖαν καὶ τῶν ὑπνωτικῶν ἔκεινων κατατάσσεων, αἵτινες προκαλοῦνται ὑπὲ δεῖηλωμάνων διαταράξεων τοῦ πνεύματος. Ἐνταῦθα ἀνάγετοι ἡ παραμορτόνη. Πολλοὶ ἀσθενεῖς ἔχουσι τὴν ἀνόητον ἰδίαν ὅτι ἀπέντανον, κατακλίνονται δὲ ἀκίνητοι, ἀπέγουσι τοῦ λαμβάνειν τροφὴν καὶ τηροῦσι κεκλεισμένους τοὺς ὄφθαλμοὺς ὃς ὁ κοιμώμενος. Ήρός τινος ἔζητασα τοιαῦτον ἀσθενῆ, ἐν τῇ ὑπὲ τὴν διεἴλυντεν μονοκλινῆ, ὅστις ἐπὶ 48 ὥρας ὥρας ἔκειτο ἐν τῇ κλίνῃ ὡς νεκρὸς καὶ καθ' ὅλον τοῦτο τὸ διάστημα ἀτέρεψετο κατὰ ἀνάγκην τεγχητῶς. Αἴφνης ἀγέρθη, ἀλλ᾽ ἐπὶ ἔθομάδας οὐδὲ συλλαβῆ ἐπρίψετε. Συγχάκις ἡ ἴδιαζουσα συμπειριφρὸν προκαλεῖται ὑπὲ ἄλλων ἰδεῶν παραγγορῶν: Ὁ ἀσθενὲς ἀκούει φωνὴν προτκαλούσας αὐτὸν νὰ μὴ τολμήσῃ νὰ κινηθῇ, διότι ἄλλως ζῶν ἐκπυρωθήσεται· συνεπείᾳ τῆς ἔγκεφαλικῆς ταύτης διαταράξεως ὁ ἀσθενὴς μένει πάντῃ ἀκίνητος καὶ ὡς κοιμώμενος, καίπερ πληρέστατα γρηγορῶν, καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον πάσχων ἀπνίαν συνεπείᾳ τῆς φοβερῆς παραληρίας.

Ἐπειδὴ δὲ ὁ ὑπνος εἶναι κυρίως λειτουργία τῶν τοῦ ἔγκεφάλου ἡμισφαιρίων πρὸ δεκαετηρίδων ὅλων κατωρθώτη τεγχητῶς ἡ πρόκλητις διαρκοῦς ὑπνου ὡς ἀποτέλεσματος ἔγκεφαλικῆς παθήσεως παρὰ ζῶσιν, συγκρίνη τις πρὸς ἀσθενῆ ὑπὲ ὑπνου καταλαμβανόμενον ἀδύνατον νὰ παραγνωρίσῃ τὴν ὑφισταμένην ἀναλογίαν. Συνήθως βεβαιοῦται ὅτι ἡ σήμερον τοσοῦτον καλῶς ἔγνωμενη ὑπνωτικῆς οὐδὲν ἄλλο εἶναι ἢ τεχνητὸς ὑπνος. Ἡ θεωρία ὅμως αὐτῇ δὲν εἶναι ὅλως καταλληλος. Τιμωσίς καὶ ὑπνος εἶναι πράγματι ἀδελφά, οὐχὶ ὅμως καὶ ισοδύναμα. Τοῦτο ἀποδεί-

κνυται εὐκόλως. Πόσον διαφόρως συμπεριφέρεται δὲ χάριν δοκιμῆς ὑπωτιζόμενος; περιπέπτει εἰς βαθὺν ὑπνον, ὃν ὅμως δὲν δύναται τίς νὰ καλέσῃ πάλιν τεχνητὸν καὶ κατὰ τὸν διποτὸν πολὺ διεγώτερον παρατηροῦνται τὰ φαινόνεα τοῦ φυσικοῦ ὑπνου.

ΟΙ ΙΝΔΟΙ ΑΝΙΧΝΕΥΤΑΙ.

Ο κυριώτερος πλοῦτος τῶν ιθαγενῶν Ἰνδῶν ιδίᾳ δὲ τῶν παρὰ τοὺς μεγάλους ποταμούς, τὸν Ἰνδὸν καὶ τὸν Γάγγην, συνίσταται ἐξ ἀγελῶν κτηνῶν· κατὰ συνέπειαν οὐδὲν τὸ θαυματότερὸν ἂν ἀνεπτύχῃ ἐκ τούτου δλως ιδεῖσθεν ἐπάγγελμα τὸ τῆς κλοπῆς ἵππων καὶ βοῶν. Ἀν δὲ κλέπτης μὴ καταδιωγθῇ ἀμέσως σπανίως συμβούνει νὰ ἐπινιδῇ τις τὴν οὐρὰν τοῦ κλεπτέντος ἵππου ἢ βοῦς, ὃς ὁ Ἰνδὸς ἐκφράζεται, τότε λοιπὸν ἐπέργεται καὶ ἡ ἀνάγκη τοῦ ἀποταθῆναι εἰς Ἰνδὸν ἀνιγνευτήν. Οἱ Ἰνδοὶ οὗτοι ἀνιγνευταί εἰσι τὸ φόβητρον οὐ μόνον τῶν κλεπτῶν ἀλλὰ καὶ πάντων τῶν λοιπῶν κακούργων. Ός πάντα κοινωνικὸν ἐπάγγελμα ἐν Ἰνδικῇ οὕτω καὶ τὸ ἐπάγγελμα τῶν ἀνιγνευτῶν εἴρηται περιωρισμένον ἐν ὕρισμένην τάξιν οὐρανούμικῶν ἀπὸ πατρὸς εἰς οὐδὸν μεταδιδόμενον. Ὑπάρχουσιν οἰκογένειαι ἀνιγνευτῶν, οἵτινες μεθ᾽ ὄριστικότητος καὶ ὑπερηφανείας δεικνύσιν ἀρχικὸν στέλεχος τοῦ φύλου αὐτῶν, τὸ ὅποιον οὐδὲ ἔκλειστον πολλαὶ εὐγενεῖς οἰκογένειαι τῆς Εύρωπης. Οἱ Κογγοὶ, ἦτοι ἀνιγνευταὶ ἢ διεώκται, παῖδες ἔτι λαμβάνονται ὡς συνοδοὶ εἰς τὴν τῶν κακούργων καταδίωξιν καὶ μετὰ πολλῆς τῆς ἐπιμελείας καὶ μερίμνης καταρτίζονται ἐν τῷ ἐπικινδύνῳ τούτῳ ἐπαγγέλματι. Η εἴρετικὴ ὅμως αὐτῶν δύναμις καὶ ἡ καρτερία εἰσὶ σχεδὸν ἀξιοθάμαστοι. Ἐπιδίξιος ἀνιγνευτής ἡ ἀναγνωρίζει ἐκ σημείων, σχεδὸν δυσδιαγνώστων, πῶς δὲ καταδιωκόμενος διέφυγε, ποῦ κατέρρυγε καὶ ἐπὶ πόσον εἰς τοῦτο ἢ ἔκεινον τὸ ἄσυλον διέμεινεν, ἀν ἀπέκαμεν ἐκ τοῦ καμάτου, τί φέρει μεθ᾽ ἔαυτοῦ καὶ πλείστας ἀλλας λεπτομερείας. Ἐγὼ αὐτός, λέγει ὁ περὶ τοῦ παραδόξου τούτου ἐπαγγέλματος τῶν Ἰνδῶν ταῦτα ἀφηγούμενος, ἔχον πρὸ μικροῦ εὔκαιριαν νὰ ἴων Κογγῆ τινα, ἀναγκολούμενον ἐν αὐτῷ ἀκριβῶς τῷ ἔργῳ αὐτοῦ. Πάραυτα ἀνερρέθησαν τὰ ἔγκη τοῦ κλεπτοῦ, τότε δὲ ἀληθής ἦρξατο διωγμός, τῶν διωκόντων ἀκολουθούσιων τῆγνη, ἀπερ δὲ φθαρίμος μού, καίπερ μὴ συγκατατασθόμενος ἐν τοῖς στερουμένοις δέινορεκέας, δὲν ἴδινατο ὅμως ν' ἀνακαλύψῃ. Ἐνταῦθα, ἔλεγεν ὁ Κογγῆ, δεικνύς σχεδὸν ἀφανῆ τινα ἔγκη, ἀνεπαταύη πρὸς στιγμὴν δὲ κλέπτης φέρει δὲ δύο δέματα. Ἐδῶ πάλιν ἀνεπαταύη, ταῦτην ὅμως τὴν φορὰν μακρότερον καὶ ἐκάπνισε πρὸς τούτοις. Πρὸς ἀπόδειξιν ἔδειξεν ὀλίγην τέφραν, ἢ ν μόνον τὸ διὸς ἀετοῦ ὅμως ἐνὸς Κογγῆ ἡδίνατο ν' ἀνακαλύψῃ. Τοιουτορόπως καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν ἴκολουθούσιεν τὸ ἔγκη καὶ κατὰ τὴν ἐσπράντα πραγματικῶν ἀνεκαλύψαμεν τὸν κλέπτην ὅστις ἔφρόνει δὲτι εἴρισκετα ἐν ἀσφαλείᾳ. Ός ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὅμως ἡ καταδίωξις συνδέεται μετὰ μειζόνων δυσχερειῶν. Ἐνῷ δὲ φθαρίμος μού, καίπερ μὴ συγκατατασθόμενος ἐν τοῖς στερουμένοις δέινορεκέας, δὲν ἴδινατο ὅμως ν' ἀνακαλύψῃ. Ενταῦθα, ἔλεγεν ὁ Κογγῆ, δεικνύς σχεδὸν ἀφανῆ τινα ἔγκη, ἀνεπαταύη πρὸς στιγμὴν δὲ κλέπτης φέρει δὲ δύο δέματα. Ἐδῶ πάλιν ἀνεπαταύη, ταῦτην ὅμως τὴν φορὰν μακρότερον καὶ ἐκάπνισε πρὸς τούτοις. Πρὸς ἀπόδειξιν ἔδειξεν ὀλίγην τέφραν, ἢ ν μόνον τὸ διὸς ἀετοῦ ὅμως ἐνὸς Κογγῆ ἡδίνατο ν' ἀνακαλύψῃ. Τοιουτορόπως καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν ἴκολουθούσιεν τὸ ἔγκη καὶ κατὰ τὴν ἐσπράντα πραγματικῶν ἀνεκαλύψαμεν τὸν κλέπτην ὅστις ἔφρόνει δὲτι εἴρισκετα ἐν ἀσφαλείᾳ. Ός ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὅμως ἡ καταδίωξις συνδέεται μετὰ μειζόνων δυσχερειῶν. Ἐνῷ δὲ φθαρίμος μού, καίπερ μὴ συγκατατασθόμενος ἐν τοῖς στερουμένοις δέινορεκέας, δὲν ἴδινατο ὅμως ν' ἀνακαλύψῃ. Καί μετὰ πάντα ταῦτα δὲν παραπλανῶσι τὸν καλὸν καὶ ἐπιδέξιον ἀνιγνευτήν. Η ἀπόστασις δὲν λαμβάνεται δὲν ὅπερ εἴναι τὴν τοιαύτη ταναγκευτικῆς καταδίωξεi, πρὸ μικροῦ δὲ συνέθη ἐν Κασιμίρῃ, εἰς Κογγῆ νὰ καταδίωξῃ κακούργον εἰς ἀπόστασιν τριακοσίων χιλιακέτρων καὶ ἐπέκεινα καὶ ἐπὶ τέλους ν' ἀνεύρη αὐτὸν ἐν τῇ φυλακῇ μικροῦ χωρίου, ὃπου εἴχε πεφτορισθῆ συνεπείᾳ κλοπῆς, ην εἰχε διαπράξει αὐτόθι. Πολλάκις συμβαίνει ὥστε κακούργοι μικρότερα νὰ διαπράττωσι κακούργηματα ἢ ἀποργάνωσι τὴν τε καταδίωξιν τῶν Κογγῶν καὶ βαρυτέρων ποιῶν.

Πολλοὶ Κογγῆ εἶναι διάσημοι διὰ τὴν μπ' αὐτῶν γνῶσιν τῶν θέσεων. Γινώσκουσιν οὗτοι τὰ ἔγκη ἐνδιαίστησαν ἀνθρώπους ὡρισμένης τινὸς περιφερείας, δην τρόπον ἡμεῖς διαπράττωμεν ἐν τῇ μνήμῃ τὴν εἰκόνα

προσώπου τινός. « Ήμέραν τινά ἔκλαπησαν κοσμήματά τινα παρά τοῦ Μαχαράγια τῆς Καπούρταλας. Πάραυτα προσεκλήθη ὁ Κογῆ, δοτις, ἀνεκαλύφας τὰ ἵγνη, εἰπεν ἀπαθῶς ὅτι ὁ κλέψας ἦτο ὁ δεῖνας· καὶ πράγματι ὃ ὑποδειγμένος ἀνὴρ ἀνεκαλύφθη, καθ' ὃν ἀκριβῶς στιγμὴν ἐνησηγόλειτο εἰς τὴν διάλυσιν τῶν κλαπέντων. « Ήμέραν τινὰ πάλιν ἔτέρα διεπράχθη κλοπῆς ὁ Κογῆ ἐφαίνετο γνωρίζων τὰ ἵγνη καὶ ὅμως δὲν συγκατείθετο νὰ δονομάσῃ πρόσωπα, καίπερ μικτηριζόμενος ὑπὸ τῶν ιθαγενῶν ἐπὶ τῇ νομιζομένῃ αὐτοῦ ἀποτυχίᾳ. Τυχαίως ὅμως κατόπιν ἀνευρέθη, ὅτι ὁ κλέπτης ἦτο ὁ ἴδιος αὐτοῦ υἱός· οὐδεμία βεβοχίως ἀνάγκη νὰ προστεθῇ ὅτι κατὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην διέφυγεν ὁ κλέπτης τὴν ποινήν.

Παραδειγμα τῆς καταπληκτικῆς εὑρετικότητος τοῦ Κογῆ ἔστω καὶ τὸ ἔξιτος: « Ανιγνευτής τις κατεδίωξε κακοῦργον μέχρι τῶν ἀκτῶν ποταμοῦ· ἔκει ἀπώλεσε τὰ ἵγνη διότι μικρὸν πρὸ αὐτοῦ εἶχε διαβῆναι ποταμὸν ὁ Μαχαράγιας ἐν συνοδείᾳ 200 ἀνδρῶν. Πρὸ τοσούτων λοιπὸν ἵγνων ἀδύνατος ἐφαίνετο ἡ ἀνεύρεσις τῶν μέχρι τοῦδε ὥπερ ὄψει αὐτοῦ ἵγνων τοῦ κακούργου. Οπωσδήποτε ὁ Κογῆ ἀπεράσπισε νὰ μὴ παραιτηθῇ τὴν καταδίωξιν αὐτοῦ. « Ινα λοιπὸν κάλλιον τὰ πρότερα ἵγνη ἐντυπώσῃ εἰς τὸν νοῦν ὑπέστρεψεν ἐπὶ πολλὰ μέλισσα ἐπὶ τῶν προτέρων τούτων ἵγνων, ἐπανῆλθεν εἴτα εἰς τὴν ἀκτήν, διεπεραίωθε καὶ ἀνεῦρε πράγματι, ἐν μέσῳ διακοσίων καὶ ἐπέκεινα ἵγνων, τὰ ἵγνη τοῦ καταδιωκομένου, ὃν ἀνεκάλυψε κατόπιν ὑπεροκταημέρου καταδιωκεώς. « Αξιογείωτον πρὸς τούτους ὅτι ἐν Καπούρταλᾳ ζῇ Κογῆ τις, χωλὸς ἀπὸ ἔτῶν· καὶ ὅμως ἐπιεύων καὶ ὠπλισμένος διὰ μακρᾶς ράβδου παρακολουθεῖ τὰ ἵγνη καὶ ἀποτελεῖ τὸ φόβητρον πάντων τῶν κακούργων. « Ηχωλότης αὐτοῦ προσεκλήθη ὑπὸ δηλητηριάστεως. Φυσικῶς οἱ Κογῆ διακυβεύουσι τὴν ἀσφάλειαν τῆς ζωῆς αὐτῶν.

Κατὰ τὴν καταδίωξιν κλαπέντων κτηνῶν ὁ Κογῆ γινώσκει ἐπακριβῶς ἂν τὸ κλαπὲν κτῆνος ἐστρέτο, ἢ ἂν ὁ κλέψας ἔκαθητο ἐπ' αὐτοῦ κατὰ τὴν ἀπαγωγὴν. « Οταν οἱ τύποι τῶν ἵγνων τῶν διπισθίων ποδῶν εἶναι ἀριθμολότεροι, τοῦτο μετὰ βεβαιότητος προδίδει ὅτι ὁ κλέπτης ἔκαθητο ἐπὶ τοῦ κτῆνος, διότι οἱ ιθαγενεῖς συνειθίζουσι νὰ κάθηνται σύχι ἐν τῷ μέσῳ ἀλλὰ κατὰ τὶ διπισθεῖν, ἀν δὲ τὸ κτῆνος ἔφερε φορτίον τότε τὰ τῶν ποδῶν αὐτοῦ ἵγνη ἀπέχουσιν ἀλλήλων κατὰ βραχύτερα διαστήματα, διότι φυσικῶς τὸ βῆμα εἴναι βραχύτερον παρ' ὅταν ἀπλῶς διώκεται κτλ.

Διὰ τῆς ἐπεκτάσεως τοῦ ἀγγλικοῦ πολιτισμοῦ, ὅπερ παρακολουθεῖ ἡ φιλίη οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν, οἱ καλοὶ Κογῆ ως τόσα ἐπιγρίων ἐπαγγέλματα καὶ τεχνουργήματα, θὰ γινώσκωνται μόνον ἐξ ἀκοῆς, εἰς αγοράνων ἀντὶ μερικῆς ἀποζητιώσεως ἐπὶ τούτῳ τοῦ παιγνιδίου. κρικετ, τοῦ τῆς ποδοσφαίρας, τοῦ ποτοῦ χουΐσκη τοῦ στρατοῦ τῆς σωτηρίας κλπ.

Η ΔΕΥΤΕΡΑ ΜΗΤΗΡ.

ΔΙΗΓΗΜΑ.

(Συνέχεια· ἵδε προηγούμενον ἀριθμόν).

VIII.

Τὴν ἐσπέραν τῆς τετάρτης ἡμέρας ὁ ἰατρὸς ἀπῆλθε μαζίλον ἐμπερίστατος. « Εὖν ἡ ἀσθένεια δὲν ἔξεδηλοῦτο ὁ φόβος, περὶ δυστυχήματος ἣν μέγας. « Οδίλη, ήτις, συνοδεύσασα τὸν ἰατρὸν ἀπερχόμενον ἔλαθεν ἐξ αὐτοῦ τοῦ στόματος αὐτοῦ τὴν δήλωσιν ταύτην, ἐπανέκαμψεν εἰς τὴν αἰθουσαν βαρέως λυπουμένη διότι οὐδὲν ἡδύνατο, τοῦτο δὲ οὐχὶ ὡς ἐξ αὐτῆς τῆς φύσεως τῶν πραγμάτων, ἀλλ' ἔνεκκα τῆς θελήσεως τῆς κυρίας Βρίς. « Α! « Εὖν ἡδύνατο νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸν κεκλεισμένον δὲν αὐτὴν θάλαμον ἔκεινον!.. Εὔφροσύνως θὰ ἀνελάμβανε πάντας τοὺς κόπους καὶ τοὺς μόχθους.

« Η ἐσπέρα ἦν σκυθρωπή. Νέφη προσφαύοντα σχεδὸν τὰς στέγας ἔτρεχον ὡθούμενα ὑπὸ σφροδοτάτου ἀνέμου, καὶ ἐκ τῶν φύλλων τῶν δένδρων σταγόνες τῆς βροχῆς ἔπιπτον ἐπὶ τῆς κεκορεσμένης ἡδὸν γῆς, κινουμένων τῶν φύλλων ὑπὸ τοῦ ἀνέμου. « Η Οδίλη, μὴ δεχθεῖσα ν' ἀνάψωσι τὰ φώτα, ἥνοιξε τὴν θύραν καὶ ἐξῆλθεν εἰς τὸ περιστύλιον.

Πόσον θιλιεράν ὄψιν εἶχεν ἡ οἰκία ἐκείνη, ἡτις τὸ πάλαι ἐπληροῦτο ζωῆς ἐκ τῆς ζωηρότητος τοῦ Ἐδεύονδου. Καὶ αὐτὸς ὁ θάνατος θὰ κατέλιπεν ὀλιγώτερον εἰδεχθῆ ἵγνη καὶ φόβους φραματώδεις. « Ο θάνατος, γεγονός ὃν τετελεσμένον, ἀγει μετ' αὐτοῦ πάσαν τὴν συνοδείαν τῆς τρομερᾶς σιγῆς, τῆς ἀγωνιώδους ἀμφιβολίας, τῆς ἀνυποφόρου ἀγωνίας, αἵτινες προηγούνται αὐτοῦ. Εἰναι τρομερώτερος διύτι είναι τετελεσμένον γεγονός, ἀλλ' ὁ οἰκος δι' οὗ διῆλθε περιπίπτει πάλιν εἰς γαλήνην κατοι θιλιεράν.

— Τί θὰ εἰπῇ ἀρχή γε ὁ Ριχάρδος; Πρέπει νὰ τὸν μηνύσω; ἐσκέπτετο ἡ Οδίλη, τὸ δὲ πνεύμα αὐτῆς καταβληθὲν ἐπὶ τέλους ἀπὸ τοῦ νὰ ἔξεταχή ἀδιακόπως τὴν αὐτὴν ἰδέαν, ἔπαισε λειτουργούν, ώς αἰχμάλωτον ζῶον, ἐν στενῷ χώρῳ περικλεισμένω.

Ο ἔνεμος ἀπέσπασεν ἐκ φιλλύρας φύλλων, τὰ δὲ ἵγνη ταῦτα τῆς τρικυμίας ἐστροβύλιζον ἐν ταῖς δενδροστοιχίαις, μέχρις οὐ νέος ἀνεμος διεσκόρπιζεν αὐτὰ μακράν. « Η Οδίλη ριγήσασα ἐπανῆλθεν εἰς τὴν αἰθουσαν, ἔκλεισε τὴν θύραν μετὰ πεφοβισμένης σπουδῆς, ώς οἱ φόβοι συσχεθεῖνες ὑπὸ τῶν διηγήσεων τῶν τροφῶν παιδεις, οἱ ὄποιοι, μόλις ἔζερχόμενοι τοῦ δωματίου αὐτῶν εἰς σκοτεινὸν διάδρομον, ἐπανέρχονται περίτρομοι εἰς δωμάτιον ἔνθα παραμένουσι πολλοί.

— Είμαι φοβιτσάρα! εἰπε καθ' ἔαυτήν. Αὐτὴν ἡ ἀργία καὶ ἡ καταδίκη μου εἰς ἀχρηστίαν, μὲ πιέζουν.... Ἐπλησίασεν εἰς τὴν ἐστίαν ὄπως κρούσῃ τὸν κώδωναν καὶ φέρωσιν αὐτῇ φῶς, ἐνῷ ὅμως διηρχετο τὴν εὐρείαν αἰθουσαν ρίγη παροδικὰ ἐκάλυπτον τοὺς όμοις αὐτῆς, δὲν ἐτόλμα δὲ νὰ στρέψῃ τὸ ὅμια πρὸς τὰ παράθυρα, φωτιζόμενα ἔτι ὑπὸ τοῦ ὀχροτάτου φωτός. « Ενόμιζεν ὅτι θὰ ἔβλεπε φοβερὸν φόρμα διαζωγραφιζόμενον ἐν τῷ βάθει.

Πρίν ἡ ἐγγίσῃ τὸ σχοινίον τοῦ κώδωνος, ἡ θύρα τῆς αἰθουσῆς ἡνοίχθη καὶ εἰσῆλθε πρόσωπόν τι. « Η Οδίλη, χωρὶς νὰ θέλῃ, ἔρρηξε κραυγήν τρόμου.

— Κυρία Ριχάρδου, εἰσθε ἐδῶ; ήρωτησεν ὁ Ζαφφέ χαμηλοφώνως.

— Ναι Ζαφφέ, τί τρέχει; ἀπήντησεν ἡ Οδίλη ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ τόνου φωνῆς, προχωροῦσα πρὸς αὐτὸν μετὰ ζωηρότητος.

— Τρέχει, κυρία, ὅτι μᾶς χρειασθῇ ἀνθρωπος ὁ ὄποιος νὰ τὰ ἔχῃ τετρακόσια καὶ τὸ χέρι ἐλαφρόν.

— Λέγε, Ζαφφέ, ὅμιλεις ἐν ὄνόματι τοῦ Θεοῦ.

— Ο μικρὸς ἔχει εὐλογία καὶ τὰ πρώτα ἔξανθήματα ἐφάνησαν.

— «Ω! ἀνέκραξεν ἡ Οδίλη, πιεσθεῖσα τὸ στῆθος, τί τρομερὰ ἀσθένεια!

— Μάλιστα κυρία, πολλὴ κακή, καὶ ἐπειτα ὅταν πάσχῃ κανεῖς ἀπὸ αὐτὴν τὴν ἀσθένειαν ἀναγκάζεται νὰ παρακαλῇ τὸν ιατρὸν ἡδὴν ἐπισκεφθῆ τὸν ἀσθενῆ... Τρέχει ὅμως καὶ ἀλλο τι. « Η κυρία Βρίς ἐλειποθύμησε καὶ ἐπεσε κατὰ γῆς παρὰ τὴν κλίνην τοῦ ἀσθενοῦς.

— Η Οδίλη ἐσπευσε πρὸς τὴν θύραν, ἐνῷ ὁ Ζαφφέ ἐξηκολούθει λέγων πάντοτε χαμηλοφώνως.

— «Η θαλαμηπόλος καὶ ἐγὼ τὴν ἐφέραμεν εἰς τὴν κλίνην τῆς κανεὶς ἀσθενοῦς τῶν σταγόνων τῆς βροχῆς. « Ηνοίξε τοὺς ὄφθαλμούς τῆς. Καὶ ἐμὲ ὁ κόπος τὴν κατέβαλε, διότι δὲν κοιμάσται τώρα τρεῖς νύκτας. Ποιος θὰ περιποιηθῇ τώρα τὸν μικρὸν;

— «Εγώ, ἀπήντησεν ἀπλούστατα ἡ Οδίλη.